

Halifeye Getirilen Et

Hazret-i Ömer “radiyallahü teâlâ anh” bir kıtlık zemânında, bir deve kurban edip, Medîne-i Münevverenin fakîrlere bölüşdürün diye emr etdi.

Bölüşdürme işini yapan hizmetçi, o devenin kıymetli yerlerinden bir mikdâr alıkoyup, halîfe için güzel bir şekilde pişirip, iftâr zemânında huzûr-u şerîflerine getirdi. Ömer “radiyallahü anh” bu et neredendir diye sülâl buyurdular.

Hizmetçi dedi ki; yâ Emîr-el mü'minîn! Emr-i şerîfiniz ile fakîrlere teslim olunan deve etinden sizin hissenizdir. Rengi değişip, buyurdu ki; Vay benim gibi vâlîye ki, fukarâya kötü yerini ayırıp, kendisi için en güzel yerinden alıkoyuyor. Şimdi, yâ hizmetçi! Bir dahâ böyle etme. Kaldır bu yemeği, benim önümden. Fakîrlerden, çoluk-çocuğu olan bir kimsenin evine götür. Ver, yisinler. Bana yine evvelki âdet üzere yemek getir ki, halîfe olan kimsenin haftada bir kerre et yimesi kâffdir. Sonra, hizmetçi emr-i şerîfleri üzere yemeği uygun bir fakîre verdi.

Hazret-i Ömerin “radiyallahü teâlâ anh” eski âdeti üzere, bir mikdâr zeytin yağı ile, kuru ekmek parçası getirip, önlerine koydu. Hazret-i Emîr-ül mü'minîn, o ekmek parçasını yağa batırıp, gönül râhatlığı ile yiyip, yerlerin ve göklerin sâhibi olan Allahü teâlâyâ şükr ve hamd eyledi.

Kaynak: Menâkıb-ı Çihâr Yâr-i Güzîn / Sayfa 135-136